

eller en Bibeholdelse af dette Farveforbud. Hvis man vilde tænke sig noget saadant, maatte det ske derved, at de, der har med Smørekspporten at gøre, blandede Margarine i Smørret; men jeg beder ærede Medlemmer betænke, at hvis der overhovedet her i Landet skulde findes nogen Mejeribestyrer eller Smørekspørtør, der vilde indlade sig paa noget saa risikabelt som at blande Margarine i en Smørdrittel, saa vilde han let kunne gøre det uden denne Farvebestemmelse. Dels findes der meget Smør, der er saa stærkt farvet, at det meget godt kan taale Margarineiblanding, uden at denne paavirker det endelige Resultat i en saadan Grad, at Smørret mister sit naturlige Udseende, dels findes der Smør, der er saa blegt, at det næsten nærmer sig den ufarvede Margarines Farve. Men rent bortset herfra mener jeg, at naar Farvning af Margarine anses for at være saa simpel, at det kan overlades til enhver Husmoder at foretage den, saa vil den Ekspørtør eller Mejeribestyrer, der overhovedet indlader sig paa at foretage et saa farligt Eksperiment som det nævnte, ogsaa nok forstaa at tilsætte den Farve, som han anser for den rette. Farvebestemmelsen indeholder faktisk ingen som helst Realitetsbetryggelse mod ulovlig Iblanding af Margarine. Hvis man saa vil hævde: det kan maaske være rigtigt, men det har psykologisk Betydning udadtil dette, at der her i Landet ikke maa fremstilles Margarine, der indeholder Smørfarve, skal jeg i saa Henseende blot pege paa, at Danmark, saa vidt det har været mig muligt at faa oplyst, er det eneste Land i Verden, der forbyder Farvning af Margarine. Jeg tror, det er Reminiscenser fra de Stridigheder, der i sin Tid stod om Spørgsmaalet Smør og Margarine. I England, der har Hovedinteressen for os som Hovedaftager af vort Smør, er det tilladt baade at indføre, fremstille og forhandle farvet Margarine. Man kender slet ikke til denne Frygt for farvet Margarine. Dette er for mig et Forhold af afgørende Betydning. Hvis England forbød farvet Margarine, saa skulde man, det indrømmer jeg, være meget forsigtig med at ophæve Farveforbudet, men naar England slet ikke kender et saadant Forbud eller tillægger det nogen som helst Vægt, lige saa lidt som andre Lande gør det, heller ikke de af dem, der er vore Konkurrenter, New Zealand, Australien og Irland, saa tror jeg rigtignok, at det er en alt for vidtdreven Forsigtighed stadig at fastholde dette Farveforbud.

Jeg havde for nogen Tid siden Lejlighed til at drøfte Spørgsmaalet med en Forsam-

ling af Repræsentanter for Mejeribrugene. Under disse Forhandlinger var der en tilstedeværende Landbruger, der tog Ordet og begyndte med at sige, at han af Princip altid vilde hævde, at man ikke skulde lege med Ilden. Da han havde sagt det, var jeg tilbøjelig til at tro, at vi i ham havde en Modstander af Farveforbudets Ophævelse, men saa føjede han heldigvis til: men selv om jeg er Tilhænger af dette Princip, at man ikke skal lege med Ilden, saa er jeg heller ikke saa bange for Ild, at jeg ikke tør rive en Tændstik af i et Ishus; og det var i og for sig en meget træffende Bemærkning, thi denne Frygt for at ophæve Farvebestemmelsen kan godt sammenlignes med, at man ikke tør rive en Tændstik af i et Ishus. Naar Lovforslaget ikke tidligere har kunnet opnaa Vedtagelse her i Rigsdagen, skyldes det nok væsentligst, at man fra Landbrugets Side har haft denne Frygt, og at man har erkendt, at det vilde være risikabelt at ophæve Farvningsforbudet, hvis der overhovedet kunde være Fare for, at vor Smørekspørtør led derved; men den hidtidige enstemmige Afvisning fra Landbrugets Side foreligger ikke længere, og efter de Forhandlinger, jeg har ført derom med Landbruksraadet og Mejeriernes Fællesorganisation, har det vist sig, at Flertallet indenfor disse ikke modsætter sig, at Farveforbudet ophæves. Landbruget som saadant har ingen Interesse deri, men det har ogsaa ment, at Forbudet i Virkeligheden, saaledes som Sagen ligger, ikke har den Betydning, at man bør modsætte sig dets Ophævelse.

Dette er den vigtigste af de Bestemmelser, Loven indeholder, eller rettere sagt ikke indeholder, idet Bestemmelsen jo er udeladt af dette Lovforslag. Dernæst skal jeg fremhæve som et andet vigtigt Forhold, at al Iblanding af Smørfedt i Margarine ifølge dette Lovforslag er forbudt. Den tidligere Bestemmelse om, at der maatte iblandes indtil 10 pCt. Smør i Margarine, er bortfaldet, og det er i Stedet for fastsat, at Smørfedt kun maa findes i Margarine i en Mængde af indtil 3 pCt., og dette endda kun, for saa vidt det er fremkommet ved Kærning af Margarine i Mælk. Enhver forsættelig Iblanding af Smør i Margarine vil være helt forbudt, om dette Lovforslag vedtages og bliver Lov. Jeg anser dette for et betydeligt Fremskridt, thi denne Blanding af Smør og Margarine indeholder efter min Opfattelse en meget større Fare for Smørsalget og navnlig for Smørekspporten end Farvningen af Margarine. I visse Lande er man tidligere gaaet til at tillade en vilkaarlig Blanding af Smør og Margarine med det